

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Laurențiu Crețoi, reprezentat de avocatul Tatiana Iovu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Crețoi împotriva lui Laurențiu Crețoi cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

și cererea reconvențională depusă de către Laurențiu Crețoi împotriva Alinei Crețoi cu privire la determinarea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Laurențiu Crețoi și s-a menținut hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2016 Alina Crețoi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Laurențiu Crețoi cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în anul 2013 între Alina Crețoi (Bîrlădeanu) și Laurențiu Crețoi a fost încheiată căsătoria, fapt consemnat prin certificatul de căsătorie CG nr.466675 din 31 august 2013, act de căsătorie nr. 1596, înregistrată la București, sector 2. România. Ulterior, la data de 20 februarie 2015 s-a născut fiica xxxxx.

Reclamanta Alina Crețoi a menționat că, pe parcursul vieții conjugale Laurențiu Crețoi deseori o ofensa și o batjocora, manifesta ieșiri de sub control, chiar și îi aplica lovituri în public. Mai mult ca atât, în vara anului 2015 a venit în Moldova în ospeție la părinți (xxxxx) cu toată familia, unde Laurențiu Crețoi iarăși a dat dovada de un comportament neadecvat, care și a dus la încetarea relațiilor conjugale între ei.

În opinia reclamatei după cele întâmplate era imposibil ca în continuare să conviețuiască cu Laurențiu Crețoi. Astfel, din vara anului 2015, a rămas să locuiască la părinți în xxxxx, mun. Chișinău.

A explicat că, a renunțat de a reveni în România din cauza comportamentului brutal și neadecvat al soțului, iar în situația creată, menținerea familiei este imposibilă, toate căile

de împăcare fiind eşuate, fapt pentru care s-a adresat în instanța de judecată cu pretenția de a desface căsătoria încheiată între ei.

A mai adăugat că, nu au ajuns la un consens cu pârâtul în ceea ce privește determinarea locului de trai al copilului lor xxxxx, din care considerente a solicitat stabilirea domiciliului copilului cu mama. La moment are viza de reședință în mun. Chișinău, xxxxx, iar condițiile de educație și dezvoltare a copilului sunt decente, fapt confirmat prin avizul Instituției de tutelă și curatelă, or, copilul având vârsta de 1 an nu poate fi separat de mama, respectiv depune efort și creează toate condițiile de dezvoltare și educare a acestuia.

A relatat că, la rugămințile sale de a transmite indemnizația lunară plătită de către statul român, Laurențiu Crețoi a refuzat. La fel, acesta ignora obligațiunea de părinte și nu o ajută material sau financiar. Respectiv, din motiv că pârâtul nu participă la întreținerea copilului, este condiționată să solicite pensia de întreținere pe cale judecătorească în conformitate cu prevederile art. 74 alin.(3) și art. 98 alin.(3) din Codul familiei.

Reclamanta a specificat că, conform informației de la Biroul Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil din mediul urban constituie aproximativ suma de 1 700 de lei lunar. În condițiile date, a afirmat că, suma de 1 700 de lei/lunar este rezonabilă pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a copilului minor xxxxx, aceasta urmând a fi încasată începând cu luna septembrie 2015.

Alina Crețoi a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată între Alina Crețoi și Laurențiu Crețoi, înregistrată sub nr. 1596 din 31 august 2013, stabilirea domiciliului copilului minor xxxxx cu mama Alina Crețoi, încasarea din contul pârâtului Laurențiu Crețoi a pensiei de întreținere în mărime de 1/4 din salariu și alte venituri, dar nu mai mică de 1 700 de lei/lunar pentru copilul minor xxxxx, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 31 martie 2017, Laurențiu Crețoi a depus cerere reconvențională împotriva Alinei Crețoi.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că, odată cu acțiunea inițială urmează a fi examinată și cerere reconvențională, ambele cauze fiind conexe, iar judecarea lor simultană ar duce la soluționarea rapidă și justă a cauzei.

A indicat că, nu este de acord ca copilul său, care este cetățean al României și care își are domiciliul în România, unde dispune de toate condițiile adecvate de trai, educație și dezvoltare să locuiască în condiții care sunt cu mult sub nivelul decât cel ce poate fi oferit de el.

A susținut că, întrunește toate condițiile morale, sociale și financiare necesare pentru creșterea și educarea copilului, îi poate asigura un confort fizic și psihic pentru o dezvoltare armonioasă, fapt pentru care consideră că copilul urmează a fi încredințat tatălui. De asemenea, dispune de apartament, ceea ce îi poate oferi, în comparație cu mama un loc de trai stabil întrucât pârâta locuiește cu părinții ei, nu dispune de careva venituri pentru a-i garanta un trai decent copilului lor. De fapt, în realitate, minora trăiește în condiții precare de viață, neglijată de mama care este preocupată de cariera ei, de model de succes și de video chat, fiica fiind crescută de alți membrii a familiei.

În opinia lui Laurențiu Crețoi, este în interesul copilului ca acesta să fie încredințat lui și să locuiască împreună cu acesta pe următoarea adresă, care este și domiciliul lui: xxxxx.

A comunicat că, se caracterizează pozitiv, este foarte atașat de fiica sa și este apt din punct de vedere financiar pentru a-i asigura un trai decent și stabil copilului. Pe perioada căsătoriei a fost unicul întreținător al familiei, când locuiau împreună se ocupa doar el de cele necesare pentru îngrijire în cele mai mici detalii, pe când soția sa foarte puțin se

implica în treburile casnice, precum și referitor la îngrijirea copilului. Pârâta Alina Crețoi nu a avut niciodată un loc de muncă care să-i asigure existența, trăiește într-un mediu conflictual permanent, astfel încât, își face griji în ceea ce privește posibilitatea reală a acesteia de a asigura creșterea și educarea minorei. Totodată, Alina Crețoi îi creează impedimente în comunicarea cu copilul. Ori de câte ori vine în Republica Moldova să-și viziteze copilul este întâlnit cu amenințări. Această abordare i se pare periculoasă prin ea însăși, întrucât denotă faptul că, pârâta nu numai că nu înțelege să îi atribuie vreun rol în viitorul fetei sale, ci chiar dorește să îl excludă total.

Reclamantul a solicitat stabilirea copilului minor xxxxx, cetățean al României, cu tatăl Laurențiu Crețoi cetățean al României.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă cererea depusă de reprezentantul pârâtului Laurențiu Crețoi cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată înaintată de Alina Crețoi.

Prin încheierea din 16 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de reprezentantul pârâtului Laurențiu Crețoi cu privire la suspendarea procesului.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Alina Crețoi S-a desfăcut căsătoria încheiată între Laurențiu Crețoi și Alina Crețoi (Bîrladeanu), înregistrată la 31 august 2013, în România, București sector 2, înscrierea nr. 1596. Pentru desfacerea căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț în Oficiul de Stare Civilă s-a încasat din contul lui Laurențiu Crețoi, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 200 de lei. S-a determinat domiciliul copilului minor xxxxx cu Alina Crețoi. S-a încasat din contul lui Laurențiu Crețoi în beneficiul Alinei Crețoi pentru întreținerea copilului minor xxxxx pensia în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și alte venituri lunare, începând cu data adresării cererii în judecată la 22 februarie 2016, până la atingerea majoratului copilului minor. S-a încasat din contul lui Laurențiu Crețoi în beneficiul Alinei Crețoi taxa de stat achitată la depunerea acțiunii privind desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor în sumă totală de 140 lei. S-a încasat din contul lui Crețoi Laurențiu în beneficiul statului taxa de stat restantă în mărime de 150 de lei pentru pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, de care a fost scutită reclamanta la înaintarea acțiunii. S-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Crețoi Laurențiu.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Laurențiu Crețoi și s-a menținut hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

La data de 16 august 2018, Laurențiu Crețoi, reprezentat de avocatul Tatiana Iovu a declarat recurs împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor de judecată, le consideră ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcări esențiale care au dus la soluționarea greșită a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și apreciate în mod arbitrar probele administrate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și intereselor recurentului.

A menționat că, instanța de apel a fost solidară cu poziția instanței de fond, parafrazând prevederile legale cu indicarea circumstanțelor de fapt reținute de ultima, fără a da răspuns la argumentele invocate în cererea de apel.

A afirmat că, instanțele naționale în mod incorect au reținut spre examinarea acțiunea civilă, nefiind competente să examineze cauza, or potrivit prevederilor Tratatului din 6

iulie 1996 încheiat între Republica Moldova și România privind asistența juridică în materie civilă și art. 464 alin. (2) din Codul de procedură civilă intră în competența instanțelor din România. Totodată, instanțele ierarhic inferioare au pronunțat o soluție incorectă referitor la respingerea cererii de scoatere de pe rol a acțiunii înaintate de către Alina Crețoi.

A mai specificat că, instanțele de judecată au examinat superficial cauza, fără lămurirea completă a situației de fapt în coroborare cu normele de drept material și procedural care guvernează obiectul supus judecării.

Recurentul a relatat că, instanțele de judecată nu au examinat acțiunea reconvențională, acestea s-au rezumat la argumente generalizate și formale.

Laurențiu Crețoi a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererile privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată și suspendarea procesului să fie admise, precum și acțiunea reconvențională.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 16 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Laurențiu Crețoi, reprezentat de avocatul Tatiana Iovu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Laurențiu Crețoi, reprezentat de avocatul Tatiana Iovu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Laurențiu Crețoi, reprezentat de avocatul Tatiana Iovu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu